

Ernő, a villamosjegy

- Jegyeket, bérleteket kérem kikészíteni! - harsant a kiáltás a villamos elejéről, de Márk nem hallotta, teljesen lekötötte az ablakon túli, piros sportautó látványa. Különben is ott lapult a jegye a kabátja bal zsebében. Vagyis... mégsem, mert öt perccel ezelőtt, amikor elővette a zsebkendőjét, a villamosjegy is kibukkant a szabad levegőre, s ha már így történt, elindult világga.

Ernő, mert így hívták Márk jegyét, gondterhelten tekintgetett körbe, miközben lassan szállingózott lefelé. Amerre csak nézett, mindenütt óriások lábait látta.

„Vajon mi lehet a Láb-erdőn túl?”

Amint padlót ért, nekilódult kideríteni. Ügyesen szalamoszott a lábak között, nagyon figyelt, nehogy eltapossák, de Ernő már csak ilyen volt: figyelmes, gyors és vékony, mint a penge. A szűk réseken az élére fordult, ha kellett, szaltózott, vetődött, élvezte a testmozgást. Egy égbe nyúló, hosszú rúdnál friss levegő csapta meg az arcát.

- Arra van a szabadság! - kiáltotta, és már kúszott is felfelé. Egy-kettő, egy-kettő! - feszültek keményen az izmai húzózkodás közben. Váratlanul akadály zárta el a felfelé vezető utat: egy kislány keze kapaszkodott a rúdhoz. A villamos, mintha megérezte volna, hogy segítenie kell, hirtelen nagyot fékezett. A kis kéz lecsúszott a rúdról, és Ernő nem törődve az ide-oda dülöngélő utasokkal, villámgyorsan tovább araszolt. - Fel! Fel! Fel! - hajtogatta, míg fel nem ért... a jegykezelő automatáig. És akkor, maga sem tudta, miért, fejest ugrott a készülék elején tatóngó nyílásba.

2018. március 2. 7 óra 12 perc - nyomtatta az automata Ernő homlokára. A készülék cseppet sem csodálkozott a villamosjegy felbukkanásán. A kezeletlen jegyeket mágnesként vonzotta magához, és aznap reggel Márk bizony megfélekedezett Ernő érvényesítéséről.

A pecsételés nem volt kellemes, időbe telt, amíg Ernő feje kitisztult, ám akkor egyszeriben azt érezte: szép dolog a világgá menés, de a biztonságos kabátzsebben csücsülni sem olyan rossz. Kivágódott a készülékből, széttárta a karját, és vitorlázni kezdett Márk ülése felé. De egyszer csak elsötétült előtte a világ...

Márk zavartan kotorászott a zsebében.

- Itt volt pedig... - motyogta ijedten a szigorúan figyelő ellenőrnek.

- Ezt keresed? - nyitotta szét a kislány a tenyerét.

- Igen, kösz.

Ernő farkasszemet nézett az ellenőrrel, de az nem szólt egy szót sem, visszaadta Márknak, és már ott sem volt.

- Klassz jegyed van, vigyázz rá! - mondta a kislány, és leszállt a villamosról.

Márk értetlenül nézett utána.

„Hogyan lehet egy villamosjegy klassz?!”

- gondolta. - Inkább az az érdekes, miképp kerülhetett rá a pecsét!

Vizsgálta egy ideig, majd megunt, és zsebre vágta. Nem vette észre, hogy amint visszafordult az ablakhoz, a mellette álló néni zsebéből virgoc villamosjegy bukfeneczik elő. Jenőnek hívták, és úgy döntött, világgá megy...

KOVALOVSKI ZOLTÁN